

Aan de Officier van Justitie in het arrondissement
Midden Nederland

Per gewone en aangetekende post

Den Haag, 20 januari 2020

Betreft : FFF / Aangifte Al Fitrah
Dossiernr. : 20192129
Uw ref. : nnb
E-mail : vanvliet@delissenmartens.nl

AANGIFTE / VERZOEK TOT VERVOLGING TEGEN:

- 1. STICHTING ALFITRAH, STATUTAIRE ZETEL TE UTRECHT;**
- 2. DE HEER SUHAYB SALAM, GEBOREN OP 6 JULI 1980, BESTUURDER (VOORZITTER) STICHTING ALFITRAH EN IMAM VAN DE ALFITRAH MOSKEE;**
- 3. MEVROUW SAMIRA DAHRI, GEBOREN OP 6 SEPTEMBER 1983, BESTUURDER (SECRETARIS) STICHTING ALFITRAH;**

Edelachtbare Heer, Vrouwe,

Tot mij wendde zich mevrouw **S.T. Musa**, namens de **Stichting Femmes for Freedom**, gevestigd aan de Laan van Meerdervoort 70 (2517 AN) te Den Haag (verder: cliënte), met het verzoek hen bij te staan bij het doen van aangifte / verzoek tot vervolging.

Tevens ben ik gemachtigd om namens cliënten deze aangifte te doen en verzoek ik u een strafrechtelijk onderzoek in te stellen.

1. Inleiding

De Stichting alFitrah is een islamitische stichting die zich naar hun eigen omschrijving richt op "Het geven van ondersteuning aan ouders bij opvoeding, het bieden van theologische ondersteuning aan jongeren". De Stichting heeft haar basis in Utrecht. Middels het "Instituut voor opvoeding en educatie" worden diverse cursussen en opleidingen aangeboden.

Uit een onderzoek van het Verwey-Jonker Instituut dat een rapport schreef naar aanleiding van een onderzoek dat werd gedaan naar het instituut, blijkt dat de moskee kinderen leert zich af te sluiten van de Nederlandse samenleving en daarmee een voedingsbodem vormt voor radicalisering. AlFitrah is volgens dit onderzoek een van de grootste salafistische moskeeën van Nederland, met twee koranscholen waar kinderen en jongvolwassenen de fundamentalistische islam krijgen aangeleerd. Door de onderzoekers werd vastgesteld dat de organisatie voeding geeft aan radicalisering, en zelfs sektarische en anti-democratische tendensen kent.

Het lesmateriaal wordt verzorgd door de Stichting zelf. Één van de boeken die worden gebruikt bij het geven van de lessen is het boek "Samenvatting van 'Subul Assalaam'", volgens het boek zelf (*sic*) 'samengevat, vertaald, geschreven, authenticatie vastgesteld

en gecommenteerd' door Suhayb Salam¹. Voorzitter van de Stichting en imam in de moskee.

Vrouwenbesnijdenis

In dit boek wordt vrouwenbesnijdenis gesproken over vrouwenbesnijdenis. Op pagina 77 is te lezen:

"De ahaadieth die als bewijsstukken toegevoegd zijn bewijzen ook dat de Islaam wel degelijk vrouwenbesnijdenis kent. Tot dit oordeel zijn imaam Ahmad, imaam al-Albaanie en andere geleerden gekomen. De juiste manier van de besnijdenis wordt in een aparte deur nader in het boek in-shaa'-Allaah uitgelegd."

De Hadith waarnaar hier wordt verwezen, luidt (vrij vertaald) als volgt: *"Snij (bij vrouwen) niet te extreem, want dit is beter/gezonder voor de vrouw zelf en zeer/meer wenselijk voor de man."*

Cliënte is erg geschrokken door de inhoud van dit lesmateriaal. Zij is van mening dat dergelijke aanbevelingen aanzetten tot genitale vrouwenverminking. Dit betreft een ernstige vorm van geweld.

Vrouwenbesnijdenis wordt zowel in Nederland als in internationale verdragen verworpen. De Nederlandse overheid is al lange tijd betrokken bij de strijd tegen vrouwenbesnijdenis. In 1993 neemt de Nederlandse regering een officieel standpunt in: alle vormen van vrouwenbesnijdenis zijn verboden. De regering geeft aan dat vrouwenbesnijdenis in strijd is met de heersende opvatting over de gelijkwaardigheid van de vrouw en haar positie in de samenleving. Alle vormen worden beschouwd als ernstige, onherstelbare vormen van lichamelijk letsel.²

Ook op internationaal niveau wordt vrouwenbesnijdenis als iets ontoelaatbaars gezien. Vrouwenbesnijdenis wordt door de Verenigde Naties veroordeeld als een vorm van 'Female Genitale Mutilation' (FGM, verminking van vrouwelijke geslachtsdelen). De

¹ Nieuwsuur uitzending van 27 september 2019, zie website <https://nos.nl/nieuwsuur/artikel/2303590-alfitrah-moskeeschool-eerst-niet-nu-toch-sektarisch.html> en de uitzending van Nieuwsuur tijdslot 6.27 minuten waarin de fragmenten van vrouwenbesnijdenis worden getoond. Het onderwijsboek heeft op de website gestaan. Na de uitzending van Nieuwsuur is het verwijderd.

² Zie chronologisch overzicht van de ontwikkeling van het beleid ten aanzien van de vrouwenbesnijdenis in Uit de bronnen die gebruik Nederland op www.pharos.nl. Pharos betreft een expertisecentrum gezondheidsverschillen.

Algemene Vergadering van de Verenigde Naties heeft in 2012 nog een resolutie aangenomen waarin landen worden opgeroepen besnijdenis van vrouwen uit te bannen. De volkerenorganisatie stelt dat vrouwenbesnijdenis een *"niet te herstellen onomkeerbaar misbruik"* betreft. In de resolutie worden de 193 lidstaten opgeroepen maatregelen te nemen en wetten te maken die genitale verminking bij vrouwen verbieden en die *"meisjes en vrouwen beschermen tegen deze vormen van geweld"*.

De stukken met betrekking tot vrouwenbesnijdenis die zijn opgenomen in het boek en als verplicht en door alFitrah verstrekt lesmateriaal wordt gebruikt tijdens "de educatie en opvoeding van jongeren" beïnvloeden het denken en handelen van de Islamitische gemeenschap ten aanzien van (jonge) meisjes en vrouwen en druist dan ook regelrecht in tegen een van de kernwaarden van onze democratische samenleving: de gelijkheid van man en vrouw. Daarnaast is er sprake van het aanzetten tot strafbare feiten.

Polygame en illegale huwelijken

Uit zowel het onderzoek van Nieuwsuur als het onderzoek van het Verwey-Jonker instituut komen echter nog méér zorgen naar boven waar het de positie van de vrouw betreft. Zo is uit het onderzoek gebleken dat alFitrah polygame huwelijken propageert alsmede illegale huwelijken zou afsluiten. Naar mening van cliënte is er sprake van strafbare feiten, in ieder geval het vermoeden van strafbare feiten die structureel lijken te worden gepleegd. De aanwijzingen hiervoor blijken uit het rapport en zijn naar mening van cliënte voldoende om alFitrah aan te merken als verdachte en een strafrechtelijk onderzoek te starten. Cliënte wijst in ieder geval op de volgende passages uit het rapport van het Verwey-Jonker instituut:

"AlFitrah is dogmatisch wat betreft het praktiseren van het geloof, volgens alle type geïnterviewden, waaronder ouders, ex-leerlingen en sleutelpersonen uit de islamitische gemeenschap. Ze wijzen daarbij ook op de grote nadruk die wordt gelegd op uiterlijk vertoon, de strikte scheiding van mannen en vrouwen en een lange lijst aan gedragsregels van wat verplicht is, toegestaan of verboden. Concrete voorbeelden die zijn genoemd: geen handen schudden met leden van het andere geslacht, verplichting van de hoofddoek, en andere kledingvoorschriften, seksesegregatie en het niet alleen (zonder haar man of mahram) op reis mogen als meisje of volwassen vrouw. Andere voorbeelden betroffen de acceptatie en het faciliteren van polygamie en islamitisch

trouwen zonder burgerlijk huwelijk. AlFitrah inspireert daarbij de houding "je bent een goede moslim of niet", een gesprek hierover lijkt niet goed mogelijk." (3.3.1)

"Het is of zwart of wit, je bent of met mij (alFitrah) of tegen mij. We kunnen samen zijn als je het met me eens bent, heb je ander mening dan ben je mijn vijand. Dat is de houding binnen alFitrah, misschien op enkeling na. (...) Ik ben zelf tegen polygamie, we hadden het een keer hierover, 70% van de groep was voor, los van het feit dat ik ben geschrokken hoe men denkt hierover en dat huwelijken binnen alFitrah gesloten worden zonder akte (burgerlijk huwelijk) ga ik er van uit dat ieder zijn eigen mening mag hebben. Ik werd op een intimiderende manier aangevallen, er werd gezegd dat ik niet een echte moslim ben, dat mijn Iman (geloof) niet sterk is." (3.3.2 pagina 26)

"Andere voorbeelden zoals de acceptatie en het faciliteren van polygamie en van het niet-burgerlijk huwelijk, voorvallen van het afraden van aangifte bij de politie tegen andere moslims wijzen op anti-democratische tendensen." (3.4 p. 34)

"Door verschillende ouders worden ook ongeregistreerde huwelijken genoemd die door alFitrah worden gesloten (zonder dat er eerst sprake is van een burgerlijk huwelijk)." (p.32)

Binnen de islam is het de man volgens de leer van de alFitrah toegestaan om tot vier vrouwen te trouwen. Ook lijken er aanwijzingen te zijn dat er traditionele danwel religieuze huwelijken worden gesloten, zonder dat er een burgerlijk huwelijk of registratie volgt.

Deze praktijken leveren vermoeden op van overtredingen van de artikelen 237 en 449 van het Wetboek van strafrecht³.

Beide vormen leveren niet enkel strafbare feiten op, maar tevens is deze gang van zaken in strijd met de openbare orde. Vrouwen kunnen door deze praktijk in een afhankelijke positie worden geplaatst en er kan een situatie van huwelijkse gevangenschap ontstaan. De tweede, derde, vierde of niet geregistreerde echtgenote heeft naar Nederlands recht geen enkel recht op voorzieningen die een geregistreerd echtgenote en diens kinderen

³ Zo ook de artikelen 1:33 en 1:68 BW

wél heeft. Dat plaatst haar in een afhankelijke en ondergeschikte rol ten opzichte van de man.

In het internationaal recht is er veel aandacht op deze vormen van schending van vrouwenrechten. De verdragsstaten bij de Verenigde Naties hebben zich verplicht informele huwelijken tegen te gaan en geregistreerde huwelijken te bevorderen. Ook polygamie wordt sterk veroordeeld⁴. Zo hebben ook de Human Rights Council (HRC), het Committee on Economic, Social and Cultural Rights (CESCR) en het Committee on the Rights of the Child (CRC) allen geconcludeerd dat polygamie in strijd is met het gelijkheidsbeginsel en het belang van het kind.

Aangeefster meent dat het ook onder internationale mensenrechtenverdragen van de Nederlandse Staat mag worden verwacht dat stevig wordt ingegrepen als er vermoedens zijn dat de rechten van vrouwen worden geschonden.

2. Strafbare feiten

Cliënte meent dat Stichting alFitrah, inclusief haar bestuurders de strafrechtelijke grens heeft overschreden en een strafrechtelijk verwijt kan worden gemaakt, althans zijn er in ieder geval zeer sterke aanwijzingen dat er op een structurele wijze strafbare feiten worden gepleegd. Er is in ieder geval voldoende bewijs dat alFitrah danwel Suhayb Salam een strafbaar feit heeft gepleegd, de inhoud van het lesmateriaal is daartoe afdoende. Daarnaast heeft het onderzoek van het Verwey-Jonker Instituut vermoedens van strafbare feiten aan het licht gebracht.

2.1. Opruiing, ex artikel 131 van het Wetboek van Strafrecht

2.1.1. Juridisch kader

Cliënte meent ten eerste dat er sprake is van strafbare opruiing, het aanzetten tot enig strafbaar feit of gewelddadig optreden tegen het openbaar gezag. Uit bestendige jurisprudentie blijkt dat opruiing niet het dwingen van iemand tot een feit betreft, maar het opwekken van de gedachte aan enig feit, het trachten de mening te vestigen dat dit feit wenselijk of noodzakelijk is en het verlangen op te wekken om dat feit te

⁴ <https://www.un.org/womenwatch/daw/cedaw/recommendations/recomm.htm>

bewerkstelligen.⁵ Het gaat dus om een zodanige voorstelling van de wenselijkheid of noodzakelijkheid als geschikt om de overtuiging daarvan bij anderen op te wekken.⁶

Het hoeft bij opruiing niet te gaan om een expliciete opdracht om een strafbaar feit te gaan plegen. Opruiing kan de vorm van een verzoek, een aansporing, aannemen, maar kan ook liggen in het uiting geven aan hoge morele waardering voor een handeling.⁷ Of het feit waartoe wordt opgeruid volgt, is geen vereiste om tot een bewezenverklaring van opruiing te komen.⁸ Daarnaast blijkt uit bestendige jurisprudentie dat van opruiing in het openbaar sprake is wanneer de opruiing plaatsvindt onder zodanige omstandigheden en op zodanige wijze dat zij tot het publiek is gericht en door het publiek kan worden geconsumeerd. De Hoge Raad is van mening dat het internet kan worden aangemerkt als een openbare plaats, mits het publiek toegang heeft tot de internetpagina waar de teksten zijn weergegeven.⁹

Ik merk hierbij vast op dat in het geval van de vrouwenbesnijdenis, het lesmateriaal wordt verstrekt aan de leerlingen, maar ok op internet te vinden is en daar ook vrij toegankelijk is.

Bij de beoordeling of een uiting in strafbare zin al dan niet als opruiend moet worden aangemerkt dient te worden getoetst aan de vrijheid van meningsuiting, zoals beschermd door artikel 10 van het EVRM. Een beperking van de vrijheid van meningsuiting is alleen toegestaan indien deze bij wet is voorzien, een geoorloofd doel dient en noodzakelijk is in een democratische samenleving. De strafbaarstelling van opruiing is in artikel 131 van het Wetboek van Strafrecht geregeld. Een beperking is dus bij wet voorzien. Daarnaast dient de beperking van artikel 10 EVRM een geoorloofd doel, te weten het voorkomen van andere strafbare feiten. Uit de jurisprudentie van het EHRM volgt ten slotte dat de grens ligt bij uitingen die aanzetten tot haat, geweld of discriminatie.¹⁰

⁵ Vgl. de zogeheten 'Context-zaak'. Zie ECLI:RBDHA:2015:14365 en ECLI:NL:GHDHA:2018:1249.

⁶ ECLI:NL:RBDHA:2015:14365. Zie r.o. 11.8.

⁷ Noyon/Langemeijer/Remmelink, aant. 1 bij artikel 131 Sr; A.L.J. Janssens & A.J. Nieuwenhuis, Uitingsdelicten, Deventer: Kluwer 2008, par. 4.2.2.3.2

⁸ HR 15 december 2009, ECLI:NL:HR:2009:BJ7237.

⁹ Vgl. ECLI:NL:HR:2009:BK4139; HR 15 december 2009, ECLI:NL:HR:2009:BJ723.

¹⁰ Vgl. EHRM 15 oktober 2015, nr. 27510/08 (Perinçek t. Zwitserland).

2.1.2. Casus

Cliënte meent dat aan alle vereisten voor opruiing is voldaan. Zij is zich ervan bewust dat de wijze waarop wordt geschreven, niet hetzelfde karakter kent als een oproep, bevel of opdracht. Niemand wordt dan ook gedwongen tot vrouwenbesnijdenis, zo lijkt het¹¹. Dit is echter niet vereist voor opruiing. De teksten staan in een boek, dat tevens als lesmateriaal wordt gebruikt. Het is vanzelfsprekend te noemen dat een cursus bedoeld is om de cursist iets over te brengen of bij te brengen. Alleen om die reden al hebben de uitingen een opruiend karakter. Dit staat nog los van de wijze waarop een en ander tijdens de lessen is overgebracht, waarop helaas geen zicht is.

Cliënte meent dat door hetgeen door Suhayb Salam is opgetekend in het boek en daarnaast door de stichting (waarvan hij bestuurder is) als lesmateriaal wordt gebruikt, de gedachte aan vrouwenbesnijdenis is opgewekt en tevens een beeld wordt geschetst dat vrouwenbesnijdenis wenselijk is. Hierdoor de aanbeveling wordt aldus de overtuiging opgewekt dat vrouwenbesnijdenis een goed iets is. Er wordt op geen enkele manier afstand genomen van dit feit. De opruiing ligt in het uiting geven aan hoge morele waardering voor een handeling. De inhoud van het boek, met verplichte leefregels, kunnen immers bij de cursist de gedachte overbrengen dat 'de wet van God' vrouwenbesnijdenis goedkeurt.

Daarnaast is gebleken dat de aanbevelingen daadwerkelijk geschikt zijn geweest om de overtuiging van de wijsheid achter de aanbevelingen bij anderen op te wekken.

Dat de aanbevelingen *in het openbaar zijn gedaan* (in de zin van art. 131 Sr) staat wel vast. Het is gebruikt als lesmateriaal, en is tevens beschikbaar via internet.

Cliënte meent dan ook dat met het doen van deze aanbevelingen sprake is van strafbare opruiing en verzoekt u dan ook om vervolging in te stellen.

Waar het gaat om de aanwijzingen dat er zogeheten Sharia-huwelijken worden gesloten en polygamie wordt gepredikt, zijn er getuigen beschikbaar die deze verklaringen aan het Verwey-Jonker instituut hebben afgelegd. De politie heeft waarschijnlijk meerdere

¹¹ De kanttekening die cliënte hierbij plaatst is dat zij geen zicht heeft op de wijze waarop het lesmateriaal mondeling in de lessen wordt toegelicht

meldingen in haar systemen staan, en heeft ook de mogelijkheid getuigen te horen.

2.2. Aanzetten tot geweld ex artikel 137d Wetboek van Strafrecht

2.2.1. Juridisch kader

Artikel 137d van het Wetboek van Strafrecht stelt strafbaar degene die in het *openbaar, mondeling* of bij geschrift of afbeelding, aanzet tot haat tegen of discriminatie van mensen of gewelddadig optreden tegen persoon of goed mensen wegens hun ras, hun godsdienst of levensovertuiging, hun *geslacht*, hun hetero- of homoseksuele gerichtheid of hun lichamelijke, psychische of verstandelijke handicap.

Vereist is dat de dergelijke uitlatingen in het openbaar worden gedaan. Onder aanzetten tot moet worden begrepen: anderen trachten te bewegen tot iets geoorloofds. Hierbij kan aansluiting worden gezocht bij opruiing. De strekking van de uiting is doorslaggevend. Evenals bij opruiing is de vraag of de uiting daadwerkelijk tot een gedraging waartoe is aangezet heeft geleid daarbij niet relevant. Bij het bestanddeel *geweld* zal gedacht moeten worden aan mishandelingsdelicten (art. 300 Sr e.v.). Met het onderdeel *geslacht* wordt uiteraard bedoeld het zijn van man of vrouw in het algemeen. Hierbij kan gedacht worden aan denigrerende opmerkingen over vrouwen, hetgeen de maatschappelijke achterstelling van vrouwen kan bevorderen.¹²

2.2.2. Casus

Ik verwijs voor de toelichting aan bij hetgeen ik over de strafbare opruiing opmerkte. Alfitrah heeft zich met het geven en publiceren van dergelijke cursussen en het doen van dergelijke uitlatingen, schuldig gemaakt aan het aanzetten tot geweld tegen vrouwen. Wat cliënte betreft is hier geen twijfel over mogelijk.

Met het aandragen van "bewijsstukken" dat vrouwenbesnijdenis wel degelijk kent en daarnaast te verwijzen naar stukken waaruit zou moeten blijken hoe een en ander feitelijk zou moeten worden uitgevoerd, wordt getracht anderen te bewegen tot ernstige verminking van het vrouwelijke lichaam (art. 300 e.v. Sr). Dat het aanzetten tot haat gericht is tegen het vrouwelijke geslacht staat wel vast. Het behoeft immers geen uitleg

¹² Vgl. MvA (*Kamerstukken II 1988/89, 20239*) p. 6.

dat de vrouwenbesnijdenis slechts ziet op (jonge) meisjes en vrouwen. Dat de aanbevelingen in het openbaar zijn gedaan staat eveneens vast.

Cliënte meent dat sprake is van het aanzetten tot geweld tegen het vrouwelijk geslacht en verzoekt u dan ook om vervolging in te stellen.

3. Conclusies

Om voornoemde redenen zijn aangeefsters dan ook van mening dat Stichting alFitrah en de bestuurders van Stichting alFitrah zich zodanig hebben gedragen, dat zij zich schuldig hebben gemaakt aan opruiing en het aanzetten tot geweld en/of de overtreding van de artikelen 237 en 449 Wetboek van strafrecht.

Redenen waarom u thans beleefd wordt verzocht:

- Deze aangifte in behandeling te nemen en een strafrechtelijk onderzoek in te stellen;
- Daarbij onderzoek te doen wie nog meer betrokken zijn geweest bij het geven van de cursussen en het doen van dergelijke aanbevelingen;
- Aangeefsters te informeren over het verloop van het onderzoek.

Indien gewenst, is cliënte bereid om de onderhavige aangifte nader (mondeling) toe te lichten.

Ik verzoek u vriendelijk mij de ontvangst van de aangifte te bevestigen.

In de veronderstelling u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd, verblijf ik.

Hoogachtend,

C.M.H. van Vliet